

skyttelse allerede efter hidtil gældende Ret været ydet Forfatterne jfr. Ordene i § 1, 1ste Stk. sidste Linie »eller anden ved Sprogets Hjælp foretagen Gengivelse«, men da Berlinerkonventionens Artikel 13 udtrykkelig kræver denne Beskyttelse for musikalske Kompositioner, jfr. nedenfor, har man fundet det rettest ogsaa at optage Beskyttelsesreglen her, hvor den navnlig vil komme mundtligt Foredrag til Gode.

I Litra e. har man for Fuldstændighedens Skyld optaget Ordet »Fræmsigelse« ved Siden af Oplæsning.

Reglen om, at Oplæsning m. v. er til- ladt, naar Forfatteren ikke udtrykkeligt har forbudt det, har man ikke fundet det rigtigt at ændre, og Berlinerkonventionens Artikel 4, der udtaler, at Nydelsen af Forfatterretten ikke er undergivet nogen Formalitet, nødvendiggør ikke en Ændring, idet fornævnte Forbehold rettelig opfattes som et Vilkaar og ikke som en Formalitet.

Til B.

Som Litra a. i § 2 har man optaget Beskyttelse for Balletter, Pantomimer og andre Værker i den »stumme Kunsts Form«. Medens den ældre Konvention i sin Artikel 4 blandt de der opregnede beskyttede Værker ikke medtog Balletter, men kun i sin Slutningsprotokol om disse udtaler, at de Unionslande, hvis Lovgivning henregner dem til dramatisk-musikalske Værker, ogsaa skal lade dem nyde godt af Konventionens Bestemmelser, optager Berlinerkonventionens Artikel 2 dem udtrykkelig blandt de Værker, der skal beskyttes. Om end den hidtil gældende Forfatterlov utvivlsomt maa fortolkes saaledes, at den opfattes som givende Balletter Beskyttelse, vil det netop under Hensyn til Konventionens ændrede Formulering være naturligt at omtale denne Beskyttelse udtrykkelig, og dette gøres formentlig heldigst ved at optage Ordene: »andre Værker i den stumme Kunst's Form«, idet Balletterne, saafremt der foreligger skriftlig Fiksering, allerede maa siges at falde ind under Ordene i § 1, og § 2 a derfor netop skal formuleres med Henblik paa de Balletter m. v., der ikke ere skriftlig fikserede. Ved at bruge nævnte Udtryk opnaar man dernæst det, at man ind under Reglen faar Beskyttelsen for de kinematografiske Værker; saadan Beskyttelse kræves af Berlinerkonventionens Artikel 14, 2det Stk., og det synes ogsaa udenfor enhver Tvivl, at der bør kunne gives saadanne for »det stumme Teater«, skrevne eller arrangerede »Stykkere«, Be-

skyttelse som Aandsværker, naar de iøvrigt fyldestgør de hertil fornødne Krav.

I § 2 b. er foretaget den Ændring, at Beskyttelsen mod offentlig Udførelse af musikalske Kompositioner ikke længere skal være afhængig af, at Komponisten har nedlagt udtrykkeligt Forbud mod saadan Udførelse. Der synes principielt ikke at være nogen Grund til at gøre Komponistens Beskyttelse afhængig af dette Forbehold; og praktisk set, har det vist sig, at Spørgsmaalet om det udtrykkelige Forbud hyppig har givet Anledning til Konflikter mellem Komponisten og hans Forlægger. Man nærer derfor ingen som helst Betænkelighed ved ogsaa paa dette Punkt at følge Berlinerkonventionen, der i Artikel 11, 3dje Stk. udtrykkelig nævner, at det for Komponisten ikke længer skal være nødvendigt udtrykkelig at forbyde offentlig Udførelse af sit Værk. Beskyttelsen mod Udførelsen af musikalske Værker bliver herefter ens, hvad enten Udførelsen har Karakter af dramatisk Opførelse eller ej. Komponisterne bør imidlertid utvivlsomt finde sig i enkelte Begrænsninger af deres Ret, men Reglerne herom synes rettere at høre hjemme i Lovens § 14, hvorfor man her nøjes med en Henvi- sning til nævnte Paragraf.

Til C.

§ 3 i dens nuværende Affattelse omfatter ikke — eller i alt Fald ikke direkte — Udgivere af en enkelt Forfatters »samlede Værker«, medens dog selvfølgelig saadan Udgivelse, naar der i den kan siges at ligge en selvstændig Aandsvirksomhed, bør have Beskyttelse; saadan selvstændig Aandsvirksomhed kan nu meget vel lægges for Dagen i Udvalget og Sammenstillingen af Værkerne. Berlinerkonventionens Artikel 2, 2det Stk. har da ogsaa optaget »samlede Værker« blandt de Værker, der skal beskyttes paa lige Fod med Originalarbejder. I Konventionens Motiver bemærkes derhos, at der ved »samlede Værker« maa forstås baade en Samling af forskellige Værker af samme Forfatter og en Samling af forskellige Forfatters Værker; ogsaa i sidstnævnte Henseende har det sin Betydning, at oftnævnte Udtryk optages i § 3, idet den nu kun medtager Udgivelse af en Samling af forskellige Forfatters Værker, for saa vidt de paagældende Forfattere kan siges at falde ind under Kategorien »Medarbejdere«, medens Beskyttelse for den samlede Udgivelse ogsaa bør gives, selv om de ikke ere i egentlig Forstand Medarbejdere.